

OCHWATNY (1) *ai*

A pl subst ochwatné.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

*Właściwy koniowi choremu na ochwat: Miewa téż kón ochfátné trzy prążki ná nošie/ wthéy
śrzedniéy námácawłzy goreczkę przekol ią pułzcządłem á day krwi íść. SienLek 168v.*

Cf [OCHWATOWY]

MC